

Convenția de la Minamata privind mercurul

Părțile la prezenta Convenție,

Recunoscând că mercurul este o substanță chimică cu efecte îngrijorătoare la nivel mondial datorită capacității sale de transport la nivel atmosferic pe o rază lungă de acțiune, persistența acestuia în mediu odată ce este introdus antropic, capacitatea sa de a se bioacumula în ecosisteme și efectele sale negative semnificative asupra sănătății umane și a mediului,

Reamintind Decizia 25/5 din 20 februarie 2009 a Consiliului de Guvernare al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu de a iniția o acțiune internațională pentru a gestiona mercurul în mod eficient, eficace și coerent,

Reamintind paragraful 221 din rezultatele Conferinței Națiunilor Unite cu privire la dezvoltarea durabilă "Viitorul pe care îl dorim", care a proclamat un succes privind negocierile la nivel internațional pentru un instrument legal global obligatoriu cu privire la mercur, pentru a aborda riscurile pentru sănătatea umană și mediu,

Reamintind reafirmarea principiilor Conferinței Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, reafirmând principiile declarației de la Rio privind, printre altele, responsabilitățile comune dar diferențiate, și recunoscând circumstanțele și capabilitățile respective statelor, precum și necesitatea de acțiune globală,

Conștientizând riscurile din punct de vedere al sănătății, în special în țările în curs de dezvoltare, ce rezultă din expunerea populației vulnerabile la mercur, în special a femeilor, copiilor și, o dată cu ei, a generațiilor următoare,

Observând vulnerabilitățile particulare ale ecosistemelor Arctice și a comunităților indigene datorate biomagnificării mercurului și contaminării alimentelor tradiționale și preocupăți de comunitățile indigene în general cu privire la efectele mercurului.

Recunoscând lecțiile substanțiale ale bolii Minamata, în mod particular gravele efecte asupra sănătății umane și a mediului, care rezultă din poluarea cu mercur și nevoia de a asigura gestionarea corespunzătoare a mercurului și prevenirea similarelor evenimente în viitor.

Subliniind importanța sprijinului financiar, tehnic, tehnologic și de întărire a capacității instituționale, în special pentru țările în curs de dezvoltare și țările cu economii în tranziție, și de a promova aplicarea efectivă a Convenției,

Recunoscând, de asemenea, activitățile Organizației Mondiale a Sănătății în protecția sănătății umane cu privire la mercur și rolurile acordurilor multilaterale de mediu, în special Convenția de la Basel cu privire la transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminării acestora, precum și Convenția de la Rotterdam privind procedura de acord preliminar cu privire la anumite produse chimice periculoase și a pesticidelor în comerțul internațional,

Recunoscând că această Convenție și alte acorduri internaționale în domeniul mediului și comerțului se sprijină reciproc,

Subliniind că nimic din prezenta Convenție nu este destinat atingerii drepturilor și obligațiilor niciunei Părți care derivă din orice alt acord internațional existent,

Înțelegând că expunerea de mai sus nu este destinată pentru a crea o ierarhie între această Convenție și alte instrumente internaționale,

Notând că nimic din prezenta Convenție nu previne o Parte de a lua măsuri suplimentare naționale conforme cu prevederile prezentei Convenții în efortul de a proteja sănătatea umană și mediul împotriva expunerii la mercur în concordanță cu celelalte obligații ale Părților în temeiul dreptului internațional aplicabil.

Au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Obiectivul

Obiectivul prezentei Convenții este de a proteja sănătatea umană și mediul de emisiile antropice și degajările mercurului și compușilor de mercur.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei Convenții:

- (a) "Mineritul artizanal și la scară mică" înseamnă minerit de aur efectuat de mineri în mod individual sau de întreprinderi mici cu capital limitat de investiții și de producție;
- (b) "cele mai bune tehnici disponibile" reprezintă acele tehnici care sunt cele mai eficiente pentru a preveni și, unde nu este posibil, de a reduce emisiile și degajările de mercur în aer, apă și sol, precum și impactul acestor emisii și degajări asupra mediului ca întreg, luând în

considerare aspectele economice și tehnice pentru o anumită Parte sau o anumită instalație pe teritoriul acelei Părți. În acest context:

(i) "Cel mai bun" înseamnă cel mai eficient în obținerea unui nivel ridicat de protecție a mediului ca întreg;

(ii) Tehnici "disponibile" reprezintă, pentru o anumită Parte și o anumită instalație pe teritoriul acelei Părți, acele tehnici, dezvoltate la o scară care permite punerea în aplicare într-un sector industrial relevant în condiții economice și tehnice viabile, luând în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu utilizate sau dezvoltate pe teritoriul acelei Părți, cu condiția ca acestea să fie accesibile operatorului instalației așa cum este stabilit de către acea Parte; și

iii) "Tehnici" înseamnă tehnologiile folosite, practicile operaționale și modalitățile în care instalațiile sunt proiectate, construite, întreținute, operate și dezafectate;

(c) "cele mai bune practici de mediu" înseamnă aplicarea celei mai potrivite combinații a măsurilor de control de mediu și strategiilor;

(d) "mercur" înseamnă mercur elementar (Hg (0), CAS Nr. 7439-97-6);

(e) "compus de mercur" înseamnă orice substanță ce conține atomi de mercur și unul sau mai mulți atomi din alte elemente chimice, care pot fi separate în diferite componente doar prin reacții chimice;

(f) "produs cu adaos de mercur" înseamnă un produs sau o componentă dintr-un produs care conține mercur sau un compus al mercurului care a fost adăugat în mod intenționat;

(g) "Parte" reprezintă un stat sau organizație de integrare economică regională care a consimțit să respecte prezenta Convenție și pentru care Convenția este în vigoare;

(h) "Părțile prezente și votante" reprezintă Părțile prezente și care își exprimă un vot afirmativ sau negativ la o reuniune a Părților;

(i) "minerit primar al mercurului" înseamnă mineritul în care materialul principal căutat este mercurul;

(j) "organizația de integrare economică regională" reprezintă organizația constituită de Statele suverane ale unei regiuni determinate pentru care Statele sale membre au transferat competențe cu privire la probleme guvernate de prezenta Convenție și care a fost autorizată în mod corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să adere la prezenta Convenție; și

(k) "utilizarea permisă" înseamnă orice utilizare de către o Parte a mercurului sau compușilor de mercur în conformitate cu prezenta Convenție, inclusiv, dar nu limitat la, utilizarea în conformitate cu articolele 3, 4, 5, 6 și 7.

Articolul 3

Sursele de aprovizionare și comercializarea mercurului

1. În sensul prezentului articol:

(a) trimiterile la "mercur" includ amestecuri de mercur cu alte substanțe, inclusiv aliaje de mercur, cu o concentrație de mercur de cel puțin 95 de procente de greutate; și

(b) "Compuși ai mercurului" înseamnă clorură de mercur (I) (cunoscut de asemenea ca și calomel), oxid de mercur (II), sulfat de mercur (II), azotat de mercur (II), cinabru, sulfura de mercur.

2. Dispozițiile prezentului articol nu se aplică pentru:

(a) cantitățile de mercur sau compuși ai mercurului pentru a fi utilizate în cercetarea de laborator sau ca standard de referință; sau

(b) cantitățile de mercur sau urme de mercur apărute în mod natural prezente în astfel de produse ca metale non-mercurice, minereuri sau produse minerale, incluzând cărbune sau produse derivate din aceste materiale și cantitățile neintenționate în produse chimice; sau

(c) produse cu adaos de mercur.

3. Fiecare Parte nu va permite mineritul primar de mercur care nu a fost realizat pe teritoriul său până la data intrării în vigoare a Convenției.

4. Fiecare Parte va permite doar mineritul primar de mercur care a fost început pe teritoriul său până la data intrării în vigoare a Convenției pentru o perioadă de până la cincisprezece ani după această dată. Pe parcursul acestei perioade, mercurul provenit din astfel de minerit va fi folosit numai pentru fabricarea produselor cu adaos de mercur în conformitate cu articolul 4, în procesele de fabricație, conform articolului 5, sau vor fi eliminate în conformitate cu articolul 11, folosind procedee care nu duc la recuperarea, reciclarea, regenerarea, reutilizarea directă sau utilizări alternative.

5. Fiecare Parte trebuie să:

(a) depună toate eforturile pentru a identifica stocurile individuale de mercur sau compuși de mercur ce depășesc 50 tone metrice, precum și sursele de aprovizionare cu mercur ce depășesc 10 tone metrice pe an, care se află pe teritoriul său;

(b) ia măsuri pentru a se asigura că, în cazul în care Partea consideră că excesul de mercur din dezafectarea instalațiilor clorosodice este disponibil, astfel acest mercur este eliminat în conformitate cu ghidurile pentru gestionarea mediului la care se face referire în paragraful (3), litera (a) al articolului 11, folosind operațiuni care nu conduc la recuperarea, reciclarea, regenerarea, reutilizarea directă alternativă.

6. Fiecare Parte nu va permite exportul de mercur exceptând:

(a) către o Parte care a furnizat Părții exportatoare, acordul său scris, și doar cu scopul :

(i) utilizării permise de către Partea importatoare conform prezentei Convenții; sau

(ii) stocării temporare în conformitate cu prevederile de mediu prevăzute la articolul 10; sau

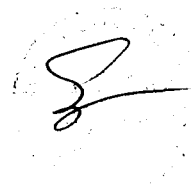
(b) unei terțe-Părți care a dat Părții exportatoare acordul scris, inclusiv certificarea care să demonstreze că:

(i) terța-Parte dispune de măsuri la locația declarată pentru asigurarea protecției sănătății umane și a mediului și pentru a asigura conformitatea cu dispozițiile articolelor 10 și 11; și

(ii) acest mercur va fi folosit doar pentru o utilizare permisă de către o Parte a acestei Convenții sau pentru depozitarea temporară în conformitate cu prevederile de mediu prevăzute în articolul 10.

7. O Parte exportatoare se poate baza pe o notificare generală către Secretariatul Părții importatoare sau terței-Părți, sub formă de acord scris, impusă de alineatul (6). O astfel de notificare generală va stabili orice termeni și condiții în care Partea importatoare sau terța-Parte prevede acordul. Notificarea poate fi revocată în orice moment de către acea Parte sau terța-Parte. Secretariatul trebuie să păstreze un registru public al tuturor notificărilor de acest fel.

8. Fiecare Parte nu va permite importul de mercur de la o terță-Parte, căreia îi va asigura acordul scris, cu excepția cazului în care terța-Parte a asigurat că mercurul nu provine din surse identificate ca fiind nepermise în conformitate cu alineatul (3) sau alineatul (5) (litera b).

A handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The stamp contains some illegible text and a central emblem, possibly a logo or seal.

9. O Parte care depune o notificare generală în conformitate cu alineatul (7) poate decide să nu aplice alineatul (8), cu condiția să mențină restricțiile cuprinzătoare privind exportul de mercur și posedă măsuri interne capabile să asigure că mercurul importat este gestionat în concordanță cu prevederile de mediu în vigoare. Partea va furniza Secretariatului o notificare a unei astfel de decizii care să includă informații ce descriu restricțiile privind exportul, precum și măsuri interne de reglementare, cum ar fi informații privind cantitățile și țările de origine ale mercurului importat de la terțe-Părți. Secretariatul va menține un registru public al tuturor notificărilor de acest fel. Comitetul de Implementare și Conformitate va revizui și evalua oricare dintre aceste notificări și informații suplimentare în conformitate cu articolul 15 și poate face recomandări, după caz, la Conferința Părților.

10. Procedura stabilită la alineatul (9) va fi disponibilă până la încheierea celei de a doua reuniuni a Conferinței Părților. După această dată, aceasta încetează să fie disponibilă, cu excepția cazului în care Conferința Părților decide altfel prin simpla majoritate a Părților prezente și cu drept de vot, cu excepția cazurilor în care o Parte a înaintat o notificare în conformitate cu alineatul (9) înainte de sfârșitul celei de a doua reuniuni a Conferinței Părților.

11. Fiecare Parte va include în rapoartele sale transmise în conformitate cu articolul 21 informații care arată că au fost îndeplinite cerințele acestui articol.

12. La prima reuniune a Conferinței Părților vor fi stabilite îndrumări suplimentare cu privire la acest articol, în special cu privire la alineatele 5 (a), 6 și 8 și va elabora și adopta conținutul obligatoriu de certificare prevăzut la alineatul 6 (b) și 8.

13. Conferința Părților va evalua dacă prin comerțul specific cu compusi de mercur se compromite obiectivul prezentei Convenții și va lua în considerare dacă compuşii specifici mercurului trebuie să facă obiectul alineatelor (6) și (8), prin enumerarea acestora într-o anexă suplimentară, să adoptată în conformitate cu articolul 27,.

Articolul 4

Produsele cu adaos de mercur

1. Fiecare Parte nu va permite, prin luarea de măsuri corespunzătoare, producția, importul sau exportul de produse cu adaos de mercur enumerate în partea I a anexei A după stabilirea datei de eliminare a acestor produse, exceptând cazul în care o asemenea excludere este specificată în anexa A sau Partea a înregistrat o excepție în temeiul articolului 6.

2. O Parte poate declara ca alternativă la alineatul (1) și indica, în momentul ratificării sau la intrarea în vigoare a unui amendament la anexa A, că se vor implementa măsuri diferite sau strategii cu referire la produsele enumerate în partea I din anexa A. O Parte poate alege numai această alternativă doar dacă poate demonstra că acesta deja a redus la un nivel minim fabricarea, importul și exportul unei largi majorități a produselor enumerate în partea I din anexa A și că a implementat măsuri sau strategii pentru a reduce utilizarea -mercurului în produse adiționale nelistate în partea I din anexa A la momentul când aceasta notifică Secretariatul asupra deciziei sale de a utiliza această alternativă. În plus, o Parte care alege această alternativă, va:

- (a) raporta, cu prima ocazie, la Conferința Părților o descriere a măsurilor sau strategiilor implementate, inclusiv o cuantificare a reducerilor realizate;
- (b) pune în aplicare măsurile sau strategiile pentru reducerea utilizării mercurului în orice produse enumerate în partea I din anexa A pentru care nu a fost obținută încă o valoare de minim;
- (c) lua în considerare măsuri suplimentare pentru a obține reduceri adiționale; și
- (d) va fi neeligibilă de a solicita derogări în temeiul articolului 6 pentru nicio categorie de produse pentru care această alternativă este aleasă.

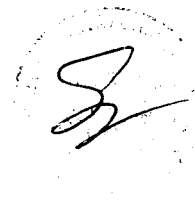
Nu mai târziu de 5 ani de la data intrării în vigoare a acestei Convenții, Conferința Părților, ca parte a procesului de examinare în conformitate cu alineatul (8) va analiza progresul și eficiența măsurilor luate în temeiul prezentului alineat.

3. Fiecare Parte va lua măsuri asupra produselor cu adaos de mercur enumerate în partea II a anexei A în conformitate cu prevederile stabilite.

4. Secretariatul trebuie, pe baza informațiilor furnizate de Părți, să colecteze și să mențină informații asupra produselor cu adaos de mercur și a alternativelor acestora, și va pune aceste informații la dispoziția publicului. Secretariatul va face, de asemenea publice orice informații relevante prezentate de către Părți.

5. Fiecare Parte va lua măsuri pentru a preveni încorporarea în produse a compușilor cu adaos de mercur, fabricarea, importul și exportul acestora care nu sunt permise în temeiul prezentului articol.

6. Fiecare parte va descuraja fabricarea și distribuirea în comerț a produselor cu adaos de mercur necunoscute și nementionate înainte de data intrării în vigoare a Convenției, cu excepția cazului în care o evaluare a riscurilor și beneficiilor produsului demonstrează

beneficiile pentru sănătate umană sau mediu. O Parte va furniza Secretariatului, după caz, informații despre oricare dintre oricare asemenea produs, inclusiv orice informație despre riscurile și beneficiile acestuia asupra mediului și sănătății umane. Secretariatul va face publice astfel de informații.

7. Orice Parte poate prezenta o propunere către Secretariat pentru listarea unui produs cu adaos de mercur în anexa C, ce va cuprinde informații legate de disponibilitatea, fezabilitatea tehnică, economică și de mediu, precum și riscurile asupra sănătății și beneficiile alternativelor non-mercurice la produs, luând în considerare informațiile prevăzute la alineatul (4).

8. Nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, Conferința Părților va reexamina anexa A și poate lua în considerare amendamentele la anexa respectivă în conformitate cu articolul 27.

9. În revizuirea anexei A în conformitate cu alineatul (8), Conferința Părților trebuie să ia în considerare cel puțin:

(a) orice propunere făcută în conformitate cu alineatul (7);

(b) informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (4); și

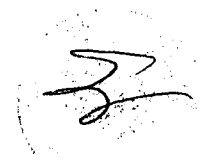
(c) disponibilitatea Părților la alternative fără mercur care sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic, luând în considerare riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății umane.

Articolul 5

Procese de fabricație în care sunt utilizate mercurul sau compușii de mercur

1. În sensul prezentului articol și al anexei B, procesele de fabricație în care mercurul sau compușii de mercur sunt utilizați, nu vor include procese ce utilizează produse cu adaos de mercur, procese de fabricare a produselor cu adaos de mercur sau procese de prelucrare a deșeurilor ce conțin mercur.

2. Nicio Parte nu va permite, luând măsuri corespunzătoare, utilizarea mercurului sau a compușilor de mercur în procesele de fabricație enumerate în partea I a anexei B după data eliminării acestora specificată în respectiva anexă pentru procesele individuale, cu excepția cazului în care Partea are o excepție înregistrată în temeiul articolului 6.

3. Fiecare Parte va lua măsuri pentru a limita utilizarea mercurului sau compușilor de mercur în procesele enumerate în partea II din anexa B în conformitate cu dispozițiile stabilite în această anexă.

4. Secretariatul, în baza informațiilor furnizate de către Părți va colecta și menține informații despre procesele care folosesc mercur sau compuși de mercur și alternativele acestora și va face aceste informații publice. Alte informații relevante pot fi, de asemenea, prezentate de către Părți și se fac publice de către Secretariat.

5. Fiecare Parte cu una sau mai multe instalații care utilizează mercur sau compuși de mercur în procesele de fabricație enumerate în anexa B trebuie:

(a) să ia măsuri față de emisiile și degajările de mercur sau compuși de mercur din aceste instalații;

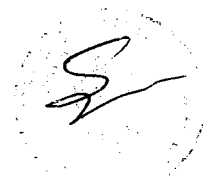
(b) să includă în rapoartele sale transmise în conformitate cu articolul 21 informații privind măsurile adoptate în temeiul prezentului alineat; și

(c) să se străduiască să identifice instalațiile din teritoriul său care utilizează mercur sau compuși de mercur pentru procesele enumerate în anexa B și să prezinte Secretariatului, nu mai târziu de 3 ani de la data intrării în vigoare a Convenției, informații privind numărul și tipurile de astfel de facilități și cantitatea anuală estimată de mercur sau compuși de mercur folosită în aceste locuri. Secretariatul va face astfel de informații accesibile publicului.

6. Nicio Parte nu va permite utilizarea de mercur sau compuși de mercur într-o instalație care utilizează procedeele de producție enumerate în anexa B care nu exista înainte de data intrării în vigoare a Convenției. Nu se aplică derogări pentru astfel de instalații.

7. Fiecare Parte va descuraja dezvoltarea oricărei instalații ce utilizează orice alt proces de producție în care mercurul sau compușii de mercur sunt în mod intenționat utilizați care nu exista înainte de data intrării în vigoare a Convenției, exceptând cazul în care Partea poate demonstra spre acceptarea Conferinței Părților că procesul de fabricație asigură beneficii semnificative de mediu și de sănătate și că nu există alternative tehnice și economice fezabile care să confere astfel de beneficii.

8. Părțile sunt încurajate să facă schimb de informații relevante cu privire la tehnologii noi relevante, alternative fără mercur fezabile din punct de vedere economic și tehnic și posibile măsuri și tehnici pentru a reduce și, unde este fezabil, să elimine utilizarea mercurului și compușilor de mercur, precum și emisiile și degajările de mercur și compuși de mercur din aceste procese de producție enumerate în anexa B.

9. Orice Parte poate prezenta o propunere de modificare a anexei B în vederea listării unui proces de fabricație în care mercurul sau compușii de mercur sunt utilizați. Va cuprinde informații legate de disponibilitate, fezabilitate tehnică, economică și riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății ale alternativelor fără mercur.

10. Numai târziu de cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției, Conferința Părților va reexamina anexa B și poate lua în considerare modificările la anexa respectivă în conformitate cu articolul 27.

11. În orice revizuire a anexei B în conformitate cu paragraful (10), Conferința Părților va lua în considerare cel puțin:

(a) orice propunere făcută în conformitate cu alineatul 9;

(b) informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul(4); și

(c) disponibilitatea pentru Părți privind alternativele fără mercur care sunt fezabile tehnic și economic, luând în considerare riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății umane.

Articolul 6

Scutirile disponibile pentru o Parte, la cerere

1. Orice stat sau organizație de integrare economică regională se poate înregistra pentru una sau mai multe scutiri de la data eliminării enumerate în anexa A și anexa B, denumită în continuare o „scutare”, prin notificarea în scris a Secretariatului:

(a) prin devenirea ca Parte a acestei Convenții; sau

(b) în cazul oricărui produs cu adaos de mercur care este adăugat printr-o amendare a anexei A sau orice proces de fabricație în care se utilizează mercur care este adăugat de o modificare la anexa B, nu mai târziu decât data la care modificarea aplicabilă intră în vigoare pentru Parte.

Orice astfel de înregistrare este însoțită de o declarație care explică necesitatea derogării pentru această Parte.

2. O derogare poate fi înregistrată, fie pentru o categorie enumerată în anexa A sau B sau pentru o sub-categorie identificată de către orice stat sau organizație de integrare economică regională.

3. Fiecare Parte care are una sau mai multe excepții este identificată într-un registru. Secretariatul stabilește și menține registrul și îl face disponibil publicului.

4 Registrul trebuie să includă:

- (a) o listă a Părților care au una sau mai multe excepții;
- (b) excepția sau excepțiile înregistrate pentru fiecare Parte; și
- (c) data de expirare a fiecărei excepții.

5. Cu excepția cazului în care o perioadă mai scurtă este indicată în registru de către o Parte, toate scutirile în conformitate cu alineatul (1) expiră la cinci ani după data relevantă a eliminării enumerate în anexa A sau B.

6. Conferința Părților poate, la solicitarea unei Părți, decide prelungirea unei scutiri pentru cinci ani, cu excepția cazului în care Partea solicită o perioadă mai scurtă. În luarea deciziei sale, Conferința Părților trebuie să țină seama de:

- (a) un raport al Părții care justifică necesitatea extinderii scutirii și sublinierea activităților întreprinse și planificate pentru a elimina necesitatea derogării cât mai curând posibil;
- (b) informațiile disponibile, inclusiv cu privire la disponibilitatea produselor și proceselor alternative fără mercur sau care implică consumul mai mic de mercur decât utilizarea derogării; și
- (c) activitățile planificate sau în curs de desfășurare pentru a furniza depozitarea corespunzătoare a mercurului și eliminarea deșeurilor de mercur.

O scutire poate fi extinsă o singură dată pentru un produs și pentru un termen de eliminare.

7. O Parte poate retrage în orice moment o exceptare printr-o notificare scrisă către Secretariat. Retragerea unei excepții intră în vigoare la data specificată în notificare.

8. Fără a aduce atingere alineatului (1), nici un stat sau organizație de integrare economică regională nu poate înregistra o excepție după cinci ani de la data eliminării pentru produsul sau procesul relevant, enumerat în anexa A sau B, cu excepția cazului în care una sau mai multe Părți rămân înregistrate pentru o excepție pentru acel produs sau proces, după ce au primit o prelungire în temeiul alineatului 6. În acest caz, un stat sau o organizație de integrare economică regională poate, la datele stabilite în alineatul 1 (a) și (b), înregistra o excepție pentru acel produs sau proces care expiră după zece ani de la data retragerii relevante.

9. Nicio Parte nu poate avea o excepție în vigoare după 10 ani de la data eliminării pentru un produs sau proces enumerate în anexa A sau B.

Articolul 7

Mineritul artizanal și la scară mică

1. Măsurile din acest articol și din anexa C se aplică mineritului artizanal și la scară mică și prelucrărilor în care amalgamul de mercur este utilizat pentru a extrage aurul din minereu.

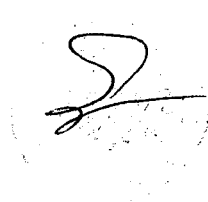
2. Fiecare Parte ce deține mine de aur artizanale și la scară mică și procesarea supusă acestui articol în teritoriul său va întreprinde pași pentru a reduce, unde este posibil, pentru a elimina utilizarea mercurului și compușilor de mercur precum și a emisiilor și degajărilor în mediu a mercurului de la astfel de procese de minerit și modalități de procesare.

3. Fiecare Parte informează Secretariatul dacă în orice moment Partea stabilește că mineritul și procesarea artizanală și la scară mică din teritoriul său este mai mult decât nesemnificativă. În acest caz, Partea va:

- (a) dezvolta și implementa un plan național de acțiune în conformitate cu anexa C;
- (b) prezenta planul său național de acțiune către Secretariat nu mai târziu de trei ani după intrarea în vigoare a Convenției sau trei ani de la notificarea către Secretariat, oricare termen ar fi mai îndepărtat; și
- (c) oferi o revizuire la fiecare trei ani a progresului în îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentului articol și va include astfel de revizuri în rapoartele sale furnizate conform articolului 21.

4. Părțile pot coopera între ele, cu organizațiile interguvernamentale relevante și alte entități, după caz, pentru a atinge obiectivele acestui articol. O astfel de cooperare poate include:

- (a) dezvoltarea de strategii pentru a preveni deturnarea mercurului sau a compușilor de mercur pentru utilizarea în mineritul și procesarea artizanală și la scară mică a aurului;
- (b) promovarea educării, informării, întărirea capacității instituționale;
- (c) promovarea cercetării în practici alternative durabile fără mercur;
- (d) furnizarea de asistență tehnică și financiară;
- (e) parteneriate pentru a ajuta la punerea în aplicare a angajamentelor asumate în temeiul prezentului articol; și
- (f) utilizarea schimbului de informații prin mecanisme deja existente în vederea promovării cunoștințelor, celor mai bune practici de mediu și tehnologii alternative care sunt viabile din punct de vedere al protecției mediului, tehnic, social și economic.

Articolul 8

Emisii

1. Acest articol se referă la controlul și, acolo unde este fezabil, reducerea emisiilor de mercur și compuși de mercur, exprimat adesea ca "mercur total", în atmosferă prin măsuri de control al emisiilor din surse care se încadrează categoriilor de surse enumerate în anexa D.

2. În scopul acestui articol:

(a) "emisiile" reprezintă emisii de mercur sau compuși de mercur în atmosferă;

(b) "sursă relevantă" reprezintă o sursă care se încadrează în una dintre categoriile de surse enumerate în anexa D. Dacă alege, o Parte poate stabili criteriile pentru a identifica sursele incluse într-o categorie de surse enumerate în anexa D, atâta timp cât aceste criterii pentru orice categorie cuprind cel puțin 75 la sută din emisiile din această categorie;

(c) "sursă nouă" reprezintă orice sursă relevantă dintr-o categorie enumerată în anexa D, construcția sau modificarea substanțială a celei începute cu cel puțin un an după data:

(i) intrării în vigoare a prezentei Convenții pentru Partea în cauză; sau

(ii) intrării în vigoare pentru Partea în cauză a unui amendament la anexa D, în cazul în care sursa devine subiect al dispozițiilor prezentei Convenții numai în virtutea acestui amendament;

(d) "modificarea substanțială" reprezintă modificarea unei surse relevante, care duce la o creștere semnificativă a emisiilor, excluzând orice schimbare în emisiile rezultate din recuperarea produselor secundare. Este la latitudinea Părții să decidă dacă o modificare este substanțială sau nu.

(e) "sursă existentă" reprezintă orice sursă relevantă care nu este o nouă sursă;

(f) "valoare limită de emisie" înseamnă o limită de concentrație, masă sau procent de emisie de mercur sau compuși de mercur, adesea exprimate ca "mercur total", emise de o sursă punctuală.

3. O Parte cu surse relevante trebuie să ia măsuri de control a emisiilor și poate elabora un plan național, stabilind măsurile care trebuie luate pentru a controla emisiile și obiectivele dorite, țintele și rezultatele propuse. Orice plan trebuie prezentat Conferinței Părților în termen de 4 ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea Parte. În cazul în care o

Parte dezvoltă un plan de implementare în conformitate cu articolul 20, Partea îl poate include în planul elaborat conform acestui alineat.

4. Pentru noile sale surse, fiecare Parte va fi nevoită să utilizeze cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu pentru a controla și, unde este posibil să reducă emisiile, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea Parte. O Parte poate folosi valorile limită de emisie, care sunt în concordanță cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile.

5. Luând în considerare circumstanțele naționale și disponibilitatea tehnică și economică, precum și accesibilitatea, pentru sursele sale existente, cât mai curând posibil dar nu mai mult de zece ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru aceasta, fiecare Parte va include în orice plan național, și va implementa una sau mai multe dintre următoarele măsuri :

(a) un obiectiv cuantificat pentru controlul și, dacă este posibil, reducerea emisiilor din surse relevante;

(b) valorile limită de emisie pentru controlul și, unde este cazul, reducerea emisiilor din surse relevante;

(c) utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și celor mai bune practici de mediu pentru a controla emisiile din sursele relevante;

(d) o strategie de control multi-poluantă, care ar oferi beneficii mutuale pentru controlul emisiilor de mercur;

(e) măsuri alternative pentru a reduce emisiile provenite de la surse relevante.

6. Părțile pot aplica aceleași măsuri asupra tuturor surselor relevante existente sau pot adopta diferite măsuri cu privire la diferite categorii de surse. Obiectivul pentru aceste măsuri aplicate de o Parte, va fi de a realiza progrese rezonabile pentru reducerea emisiilor în timp.

7. Fiecare Parte va stabili, cât mai practic și nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, și va menține apoi un inventar al emisiilor din surse relevante.

8. Conferința Părților va adopta, la prima sa reuniune, ghiduri pentru:

(a) cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu, ținând seama de orice diferență dintre sursele noi și cele existente și necesitatea de a minimiza efectele *cross-media*; și

(b) suport pentru Părți în implementarea măsurilor prevăzute la alineatul (5), în special în determinarea obiectivelor și stabilirea valorilor limită de emisie.

9. Conferința Părților cât mai curând posibil, adoptă ghiduri pentru:

(a) criteriile pe care Părțile le pot elabora în conformitate cu alineatul 2, litera (b);

(b) metodologia de elaborare a inventarelor de emisii.

10. Conferința Părților va evalua și va actualiza corespunzător, ghidurile elaborate în conformitate cu alineatele 8 și 9. Părțile vor lua în considerare ghidurile în implementarea prevederilor relevante din acest articol.

11. Fiecare Parte va include informații cu privire la implementarea acestui articol în raportările sale transmise în temeiul articolului 21, în special informații cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu alineatele 4-7 și eficacitatea măsurilor.

Articolul 9

Evacuări

1. Acest articol se referă la controlul și, dacă este posibil, reducerea emisiilor de mercur și a compușilor de mercur, exprimate adesea ca "mercur total", în sol și apă din surse relevante punctuale la care nu se face referire în alte prevederi ale acestei Convenții.

2. În sensul prezentului articol:

(a) "evacuări" înseamnă evacuări de mercur sau compuși de mercur în sol sau apă;

(b) "sursă relevantă" înseamnă orice sursă punctuală antropogenică semnificativă de evacuare așa cum este ea identificată de către o Parte și care nu este abordată în alte prevederi ale prezentei Convenții;

(c) "sursă nouă" înseamnă orice sursă relevantă, construcția sau o modificare substanțială care este începută cu cel puțin un an după data intrării în vigoare a prezentei Convenții pentru Partea în cauză;

(d) "modificarea substanțială" înseamnă modificarea unei surse relevante, care rezultă într-o creștere semnificativă a evacuărilor, excluzând orice schimbare în evacuările rezultate din recuperarea unui produs secundar. Este la latitudinea Părții să decidă dacă o modificare este substanțială sau nu;

(e) "sursă existentă" înseamnă orice sursă relevantă care nu este o nouă sursă;

(f) "valoare limită de evacuare" reprezintă o limită a concentrației sau masa de mercur sau compuși de mercur, exprimate adesea ca "mercur total", evacuat dintr-o sursă punctuală.

3. Fiecare Parte trebuie să identifice categoriile relevante de surse punctuale, nu mai târziu de trei ani după data intrării în vigoare a Convenției și periodic după aceea.

4. O Parte cu surse relevante trebuie să ia măsuri pentru a controla emisiile și poate pregăti un plan național de stabilire a măsurilor ce trebuie luate pentru a controla evacuările, obiectivele propuse și rezultatele. Orice plan se prezintă Conferinței Părților în termen de 4 ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea Parte. În cazul în care o Parte elaborează un plan de implementare în conformitate cu articolul 20, poate include în planul ei și planul elaborat în temeiul prezentului alineat.

5. Măsurile vor cuprinde una sau mai multe dintre următoarele, după caz:

(a) valorile limită de evacuare pentru a controla și, dacă este posibil, reduce evacuările din surse relevante;

(b) utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și celor mai bune practici de mediu pentru a controla evacuările de la sursele relevante;

(c) o strategie de control multi-poluanta, ce va furniza beneficii suplimentare pentru controlul evacuărilor de mercur;

(d) măsuri alternative pentru a reduce evacuările de la surse relevante.

6. Fiecare Parte va stabili, cât mai curând posibil și nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, și apoi, menține un inventar al evacuărilor din surse relevante.

7. Conferința Părților va adopta cât mai curând posibil ghiduri pentru:

(a) cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu, luând în considerare orice diferență dintre sursele noi și cele existente și necesitatea de a minimaliza efectele *cross-media*;

(b) metodologia pentru elaborarea inventarelor de evacuări.

8. Fiecare Parte va include informații privind punerea în aplicare a acestui articol în rapoartele sale transmise în temeiul articolului 21, în special informații cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu alineatele 3-6 și eficacitatea măsurilor.

Articolul 10

Depozitarea temporară a mercurului , altul decât mercurul declarat deșeu, în condiții de siguranță pentru mediu ,

1. Acest articol se va aplica depozitării temporare a mercurului și compușilor de mercur definiți la articolul 3, care nu se încadrează în sensul definiției deșeurilor de mercur prevăzute în articolul 11.
2. Fiecare Parte va lua măsuri pentru a se asigura că depozitarea temporară a mercurului și a compușilor de mercur destinați unei utilizări permise unei Părți în temeiul prezentei Convenții este efectuată în conformitate cu aspectele privind protecția mediului , ținând cont de ghiduri, și în conformitate cu orice cerințe adoptate în temeiul alineatului (3).
3. Conferința Părților va adopta ghidurile privind depozitarea în condiții de siguranță pentru mediu a mercurului și compușilor de mercur, luând în considerare orice indicații relevante elaborate în conformitate cu Convenția de la Basel cu privire la transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminării acestora, precum și alte îndrumări relevante. Conferința Părților poate adopta cerințe de depozitare temporară într-o anexă suplimentară acestei Convenții în conformitate cu art. 27.
4. Părțile vor coopera, după caz, una cu cealaltă și cu organizații interguvernamentale relevante, sau cu alte entități, pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a depozitarii temporare în condițiile de protecția mediului a mercurului și a altor compuși ai mercurului.

Articolul 11

Deșeurile de mercur

1. Definițiile relevante din Convenția de la Basel privind transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminării acestora, se aplică deșeurilor reglementate de această Convenție pentru Părțile la Convenția de la Basel. Părțile acestei Convenții care nu sunt Părți ale Convenției Basel vor utiliza acele definiții ca ghiduri de aplicare pentru deșeurile reglementate de prezenta Convenție.
2. În scopul acestei Convenții, deșeurile de mercur înseamnă substanțe sau obiecte:
 - (a) alcătuite din mercur sau compuși de mercur;
 - (b) ce conțin mercur sau compuși de mercur; sau

(C) contaminate cu mercur sau compuși de mercur,

într-o anumită cantitate mai mare decât cantitățile prag relevante definite de către Conferința Părților, în colaborare cu organismele relevante ale Convenției de la Basel într-un mod armonizat, ce sunt eliminate sau se intenționează a fi eliminate sau este necesar a fi eliminate în conformitate cu prevederile de la nivel național sau ale acestei Convenții.

Această definiție exclude suprasolicitățile din mineritul de mercur, cu excepția mineritului primar de mercur și doar în cazul în care conțin mercur sau compuși de mercur peste pragurile definite de către Conferința Părților.

3. Fiecare parte ia măsurile corespunzătoare astfel încât deșeurile de mercur să fie:

(a) gestionat în concordanță cu aspectele privind protecția mediului în vigoare, ținând cont de ghidurile elaborate în conformitate cu Convenția de la Basel și în conformitate cu cerințele pe care Conferința Părților le va adopta într-o anexă suplimentară în conformitate cu articolul 27. În elaborarea cerințelor, Conferința Părților va lua în considerare reglementările și regulamentele Părților cu privire la gestionarea deșeurilor;

(b) doar recuperat, reciclat, regenerat sau direct reutilizat pentru un scop permis unei Părți în temeiul prezentei Convenții sau pentru eliminarea în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, conform paragrafului 3 litera, litera (a);

(c) pentru Părțile Convenției de la Basel, ne transportate peste frontierele internaționale cu excepția scopului de eliminare în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare în conformitate cu acest articol și cu Convenția respectivă. În circumstanțele în care Convenția de la Basel nu se aplică transporturilor peste frontierele internaționale, o Parte va permite un astfel de transport, numai după luarea în considerare a regulilor internaționale relevante, a standardelor și ghidurilor.

4. Conferința Părților va căuta să coopereze strâns cu organismele relevante ale Convenției de la Basel în revizuirea și actualizarea, după caz, a orientărilor menționate la paragraful (3), litera (a).

5. Părțile sunt încurajate să coopereze între ele, cu organizațiile interguvernamentale corespunzătoare și cu alte entități, după caz, pentru a dezvolta și menține capacitatea globală, regională și națională de gestionare a deșeurilor de mercur într-o manieră conformă cu aspectele de protecția mediului în vigoare.

Articolul 12

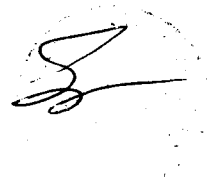
Situri contaminate

1. Fiecare Parte se va strădui să elaboreze strategii corespunzătoare pentru identificarea și evaluarea siturilor contaminate cu mercur sau compuși de mercur.
2. Orice acțiuni de a reduce riscurile prezentate de astfel de situri vor fi efectuate în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, incluzând, dacă este cazul, o evaluare a riscurilor asupra sănătății umane și a mediului din cauza mercurului sau a compușilor de mercur pe care acestea le conțin.
3. Conferința Părților va adopta ghidul cu privire la gestionarea siturilor contaminate, care pot include metode și abordări pentru:
 - (a) identificarea și caracterizarea sitului;
 - (b) implicarea publicului;
 - (c) evaluarea riscului asupra sănătății umane și a mediului;
 - (d) opțiuni de gestionare a riscurilor prezentate de siturile contaminate;
 - (e) evaluarea beneficiilor și costurilor; și
 - (f) validarea rezultatelor.
4. Părțile sunt încurajate să coopereze în dezvoltarea strategiilor și implementarea activităților pentru identificare, evaluare, prioritizare, gestionare și, după caz, remediere a siturilor contaminate.

Articolul 13

Resursele financiare și mecanism

1. Fiecare Parte se obligă să furnizeze, în limita posibilităților sale, resursele în vederea realizării acelor activități naționale care sunt destinate să implementeze această Convenție, în conformitate cu politicile sale naționale, prioritățile, planurile și programele. Astfel de resurse pot include fonduri naționale prin politici relevante, dezvoltare de strategii și bugete naționale, fonduri bilaterale și multilaterale, precum și implicarea sectorului privat.
2. Eficiența generală a implementării acestei Convenții prin dezvoltarea Părților cu economii în curs de dezvoltare, vor fi conexe unei implementări eficiente a acestui articol.

3. Sursele multilaterale, regionale și bilaterale de asistență financiară și tehnică, precum și întărirea capacității instituționale și transferul de tehnologie puse în sprijinul țărilor în curs de dezvoltare sunt încurajate, în regim de urgență, pentru a îmbunătăți și a crește activitățile cu privire la gestionarea mercurului a acestor țări ce sunt Părți în implementarea acestei Convenții, referitor la resursele financiare, asistența tehnică și transferul de tehnologie.

4. Părțile, în acțiunile lor cu privire la finanțare, vor ține seama, în special de nevoile specifice și de circumstanțele speciale ale Părților, care sunt state formate din insule mici în curs de dezvoltare sau țări mai puțin dezvoltate.

5. Un mecanism pentru prevederile financiare adecvate, predictive și oportune este definit mai jos. Mecanismul trebuie să sprijine Părțile în curs de dezvoltare și Partile cu economii în tranziție în implementarea obligațiilor lor, conform acestei Convenții.

6. Mecanismul va include:

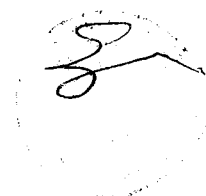
(a) Fondul Global de Mediu, și

(b) un program internațional specific ce sprijină consolidarea capacității instituționale și asistența tehnică.

7. Fondul Global de Mediu va furniza noi resurse financiare, adecvate, predictibile și oportune care să asigure costurile pentru sprijinirea implementării acestei Convenții, așa cum a fost adoptată de către Conferința Părților. În scopul acestei Convenții, Fondul Global de Mediu va fi operat și gestionat sub îndrumarea Conferinței Părților. Conferința Părților va furniza ghiduri pentru strategiile generale, politicile, prioritatile programului și eligibilitatii accesarii și utilizării resurselor financiare. În plus, Conferința Părților va furniza ghiduri privind lista ce indică categoriile de activități ce pot primi sprijin de la Fondul Global de Mediu. Fondul Global de Mediu va furniza resurse pentru a acoperi costurile incrementale ale beneficiilor globale ce sunt în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, precum și costurile totale agreeate ale unor activități precursoare.

8. În furnizarea resurselor pentru o activitate, Fondul Global de Mediu va lua în considerare potențialele reduceri ale mercurului pentru o activitate propusă în concordanță cu costurile sale.

9. În scopul acestei Convenții, programul prevăzut în paragraful 6, litera (b) va fi operat și gestionat sub îndrumarea Conferinței Partilor. Conferința Părților va decide, la prima sa întrunire, instituția gazdă a programului, care va trebui să fie o organizație existentă și va furniza trimiteri la aceasta, inclusiv asupra valabilității sale. Toate Părțile și alte părți

interesate relevante sunt invitate să furnizeze resurse financiare programului, pe bază de voluntariat.

10. Conferința Părților și entitățile ce fac parte din mecanism agreea la prima întrunire a Conferinței Părților, asupra aranjamentelor ce vor pune în aplicare paragrafele de mai sus.

11. Conferința Părților va revizui, nu mai târziu de cea de-a treia sa reuniune, iar apoi, în mod regulat, nivelul de finanțare, ghidurile furnizate de către Conferința Părților entităților încredințate de a operaționaliza mecanismul stabilit conform acestui articol, și eficacitatea acestora, abilitatea acestora de a aborda nevoile de schimbare a Părților în curs de dezvoltare și a Partilor cu economii în tranziție. Va acționa corespunzător pe baza unei astfel de revizui, pentru a îmbunătăți eficiența mecanismului.

12. Toate Părțile, prin capacitățile lor, sunt invitate să contribuie la Mecanism. Mecanismul va încuraja furnizarea de resurse din alte surse, inclusiv din sectorul privat și va căuta să ridice nivelul acestor resurse din activitățile pe care le sprijină.

Articolul 14

Întărirea capacității instituționale, asistența tehnică și transferul de tehnologie

1. Părțile vor coopera pentru a furniza, în limita capacităților lor corespunzătoare o întărire a capacității instituționale, oportune și corespunzătoare, în special Părților care sunt tari mai puțin dezvoltate sau state cu insule mici în curs de dezvoltare, și Partilor cu economii în tranziție pentru a le sprijini în implementarea obligațiilor lor, conform prezentei Convenții.

2. Întărirea capacității instituționale și asistența tehnică în conformitate cu articolul 13, alineatul (1) pot fi furnizate prin aranjamente regionale, subregionale și naționale, inclusiv centre regionale și subregionale existente, prin alte mijloace multilaterale și bilaterale, precum și prin parteneriate, inclusiv parteneriate care implică sectorul privat. Cooperarea și coordonarea cu alte acorduri multilaterale de mediu din domeniul chimicalelor și deșeurilor va trebui cautată pentru a spori eficiența asistenței tehnice și realizarea acesteia.

3. Părțile - tari dezvoltate și alte Părți, după capacitatea lor, vor promova și facilita, sprijinite de către sectorul privat și alte Părți interesate relevante, dezvoltarea, transferul, distribuirea, și accesul la tehnologiile alternative ce sunt în concordanță cu aspectele de protecția mediului recente către Părțile- țări în curs de dezvoltare, în special țări mai puțin dezvoltate și statelor insule mici în curs de dezvoltare, și Părților cu economii în tranziție pentru a întări capacitatea lor de a implementa eficient această Convenție.

4. Conferința Părților, prin cea de a doua reuniune a sa, iar apoi în mod regulat și ținând cont de notificările și rapoartele de la Părți conform articolului 21 și informațiile furnizate de alte Părți interesate, vor:

(a) lua în considerare informațiile cu privire la inițiativele existente și progresul făcut referitor la tehnologii alternative.

(b) lua în considerare nevoile Părților, în special ale Părților țări în curs de dezvoltare pentru tehnologii alternative; și

(c) identifica provocările experimentate de către Părți, în special țările în curs de dezvoltare, în transferul de tehnologie.

5. Conferința Părților va face recomandări cu privire la cum ar putea fi îmbunătățit în continuare, conform acestui articol, modul de înăairire a capacității instituționale, asistență tehnică și de transfer de tehnologie.

Articolul 15

Implementarea și Comitetul de implementare

1. Un mecanism, incluzând un comitet ca organism subsidiar al Conferinței Părților, este stabilit prin prezenta pentru a promova implementarea și revizuirea conformității cu toate prevederile acestei Convenții. Mecanismul, inclusiv Comitetul, vor facilita și vor acorda atenție specială capacităților și circumstanțelor naționale respective ale Părților.

2. Comitetul va promova implementarea și revizuirea conformității tuturor dispozițiilor acestei Convenții. Comitetul va examina atât problemele individuale cât și sistemice de conformare și va face recomandări, după caz, către Conferința Părților.

3. Comitetul este format din 15 membri, numiți de către Părți și aleși de Conferința Părților, cu respectarea cuvenită echitabilității reprezentării geografice, bazată pe cele cinci regiuni ale Organizației Națiunilor Unite; primii membri vor fi aleși în cadrul primei reuniuni a Conferinței Părților și, ulterior, în conformitate cu normele de procedură aprobate de Conferința Părților în conformitate cu paragraful 5; membrii comitetului vor avea competență într-un domeniu relevant acestei Convenții și vor asigura un echilibru adecvat de expertiză.

4. Comitetul poate examina probleme pe baza:

(a) solicitărilor scrise de la orice Parte cu privire la propria conformitate;

(b) rapoarte naționale în conformitate cu articolul 21; și

(c) cererile de la Conferința Părților.

5. Comitetul va elabora propriile reguli de procedură, care vor fi supuse aprobării celei de-a doua reuniuni a Conferinței Părților; Conferința Părților poate adopta termeni suplimentari de referință pentru Comitet.

6. Comitetul va face orice eforturi pentru a adopta recomandările sale prin consens. Dacă toate eforturile în vederea consensului au fost epuizate și nu s-a ajuns la niciun consens, ca o ultimă măsură, astfel de recomandări vor fi adoptate printr-un vot a unei majorități de trei pătrimi din membrii prezenți și votați pe baza unui cворum de doua treimi a membrilor.

Articolul 16

Aspecte cu privire la sănătate

1. Părțile sunt încurajate să:

(a) promoveze elaborarea și implementarea strategiilor și programelor de identificare și protejare a populațiilor la risc, populațiilor deosebit de vulnerabile și care pot include adoptarea ghidurilor științifice referitoare la sănătate cu privire la expunerea la mercur și compuși de mercur, stabilind obiective pentru reducerea expunerii la mercur, dacă este cazul și educarea publică, cu participarea sectoarelor de sănătate publică și a altor sectoare implicate;

(b) promovarea dezvoltării și implementării programelor științifice educaționale și preventive asupra expunerii ocupaționale cu mercur și compuși de mercur;

(c) promovarea serviciilor de asistență de sănătate corespunzătoare pentru prevenirea, tratamentul și grija pentru populațiile afectate de expunerea la mercur sau compuși de mercur; și

(d) stabilirea și întărirea, după caz, a capacităților instituționale și profesionale de sănătate pentru prevenire, diagnosticare, tratament și monitorizare a riscurilor de sănătate în legătură cu expunerea la mercur și compuși cu mercur.

2. Conferința Părților considerând aspectele și activitățile referitoare la sănătate va:

(a) consulta și colabora cu Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Internațională a Muncii și alte organizații interguvernamentale relevante, după caz; și

(b) promovarea, cooperarea și schimbul de informații cu Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Internațională a Muncii și alte organizații interguvernamentale relevante, după caz.

Articolul 17

Schimbul de informații

1. Fiecare Parte va facilita schimbul de:

(a) informații științifice, tehnice, economice și juridice referitoare la mercur și compuși mercurului, inclusiv informații toxicologice, ecotoxicologice și de securitate;

(b) informații privind reducerea sau eliminarea producției, utilizării comerțului, emisiilor și evacuărilor de mercur și compuși de mercur;

(c) informații cu privire la alternative tehnice și economice viabile pentru :

(i) produsele cu adaos de mercur;

(ii) procesele de fabricație în care sunt utilizate mercurul sau compuși de mercur; și

(iii) activități și procese care emit sau evacuează mercur sau compuși de mercur;

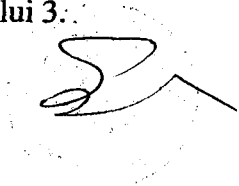
incluzând informații despre riscurilor asupra sănătății mediului și asupra costurilor și beneficiilor economice și sociale ale unor astfel de alternative; și

(d) informații epidemiologice cu privire la impacturile asupra sănătății asociate cu expunerea la mercur și compuși de mercur, în strânsă cooperare cu Organizația Mondială a Sănătății și alte organizații relevante, după caz.

2. Părțile pot face schimb de informații menționate la alineatul (1) direct, prin intermediul Secretariatului, sau în cooperare cu alte organizații relevante, inclusiv secretariatelor convențiilor substanțelor chimice și a deșeurilor, după caz.

3. Secretariatul va facilita cooperarea în schimbul de informații la care se referă acest articol, precum și cu organizații relevante, inclusiv secretariatele acordurilor multilaterale de mediu și alte inițiative internaționale. Pe lângă informații de la Părți, aceste informații trebuie să includa informații de la organizații interguvernamentale și nonguvernamentale cu experiență în domeniul gestionării mercurului, și de la instituțiile naționale și internaționale cu o astfel de experiență.

4. Fiecare Parte va desemna un punct focal național pentru schimbul de informații conform acestei Convenții, inclusiv cu privire la acordul Părților importatoare în temeiul articolului 3.

5. În sensul prezentei Convenții, informațiile privind sănătatea și siguranța oamenilor și a mediului nu sunt considerate confidențiale. Părțile care fac schimb de alte informații în conformitate cu prezenta Convenție vor proteja acele informații confidențiale, convenind reciproc acest aspect.

Articolul 18

Informații publice, conștientizare și educație

1. Fiecare Parte, conform capacităților sale, va promova și facilita:

(a) furnizarea informațiilor disponibile către public despre:

(i) sănătate și efectele asupra mediului ale mercurului și compușilor de mercur;

(ii) alternative la mercur și compuși de mercur;

(iii) subiecte identificate în alineatul 1 al art.17

(iv) rezultatele activitatilor sale de cercetare, dezvoltare și monitorizare în conformitate cu articolul 19; și

(v) activitățile care să îndeplinească obligațiile în temeiul prezentei Convenții;

(b) educația, formarea profesională și conștientizarea publicului cu privire la efectele expunerii la mercur și compuși ai mercurului asupra sănătății umane și a mediului în colaborare cu organizații relevante interguvernamentale și nongovernmentale, precum și populațiilor vulnerabile, după caz.

2. Fiecare Parte va utiliza mecanismele existente și va lua în considerare dezvoltarea mecanismelor, ca emisiile poluante și registrele de transfer, după caz, pentru colectarea și diseminarea informațiilor despre estimările cantităților proprii anuale de mercur și compuși de mercur ce sunt emise, evacuate și eliminate prin activitățile umane.

Articolul 19

Cercetare, dezvoltare și monitorizare

1. Luând în considerare circumstanțele respective, Părțile depun eforturi să coopereze pentru a dezvolta și îmbunătăți capacitățile lor privind:

(a) inventarele utilizării, consumului, emisiilor și evacuărilor în apa și în sol a mercurului și compușilor de mercur;

(b) modelarea și monitorizarea geografică reprezentativă a nivelurilor mercurului și compușilor mercurului pentru populația vulnerabilă și în mediul ambiental, inclusiv mediul biotic precum peștii, mamiferele marine, țestoasele marine și păsărilor, precum și colaborarea în colectarea și schimbul de probe relevante și corespunzătoare;

(c) evaluările impactului mercurului și compușilor mercurului asupra sănătății umane și mediului, pe lângă impactul social, economic și cultural, în special pentru populațiile vulnerabile;

(d) metodologii armonizate pentru activitățile întreprinse în conformitate cu literele (a), (b) și (c);

(e) informații despre ciclul ambiental, transport (inclusiv transportul pe distanță lungă și depozitarea), transformarea și comportarea mercurului și compușilor de mercur într-o serie de ecosisteme, luând în considerare distincția corespunzătoare dintre emisiile antropice și naturale și evacuările de mercur și de remobilizare a mercurului din depunerea istorică;

(f) informații despre comerțizarea mercurului și compușilor de mercur precum și produse cu adaos de mercur ; și

(g) informații și cercetări privind disponibilitatea tehnică și economică a produselor fără mercur, a proceselor precum și a celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu pentru reducerea și monitorizarea emisiilor mercurului și compușilor de mercur.

2. Dacă este cazul, Părțile ar trebui să se bazeze pe rețelele de monitorizare și pe programele de cercetare existente în desfășurarea activităților identificate în alineatul (1).

Articolul 20

Planurile de implementare

1. Fiecare Parte poate, urmare a unei evaluări inițiale, să dezvolte și să execute un plan de implementare, ținând cont de circumstanțele sale interne, pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta Convenție. Orice astfel de plan trebuie să fie transmis Secretariatului, de îndată ce acesta a fost dezvoltat.

2. Fiecare Parte poate revizui și actualiza planul său de punere în aplicare, ținând cont de circumstanțele sale interne, de ghidurile Conferinței Părților și alte orientări relevante.

3. Părțile trebuie, în elaborarea planului de la punctul 1 și 2, să consulte părțile interesate naționale pentru a facilita dezvoltarea, implementarea, revizuirea și actualizarea planurilor lor de implementare.

4. Părțile se pot, de asemenea, coordona cu planuri regionale, pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 21

Raportare

1. Fiecare Parte va raporta la Conferința Părților, prin intermediul Secretariatului, măsurile luate pentru a pune în aplicare dispozițiile prezentei Convenții și eficacitatea acestor măsuri și a posibilelor provocări în atingerea obiectivelor Convenției.

2. Fiecare Parte trebuie să includă în raportarea sa informațiile așa cum este solicitat în articolele 3, 5, 7, 8 și 9 din prezenta Convenție.

3. Conferința Părților, la prima sa reuniune, va decide calendarul și formatul de raportare ce trebuie urmat de către Părți, ținând cont de necesitatea de coordonare a raportării cu alte convenții privind substanțele chimice și deșeurile.

Articolul 22

Evaluarea eficacității

1. Conferința Părților va evalua eficiența prezentei Convenții, începând nu mai târziu de șase ani de la data intrării în vigoare a Convenției și periodic după aceea la intervale stabilite de acesta.

2. Pentru a facilita evaluarea, Conferința Părților, la prima sa reuniune, inițiază proceduri pentru a colecta date comparabile de monitorizare privind prezența și mișcarea mercurului și compușilor de mercur în mediu, precum și tendințele în nivelurile de mercur și compuși de mercur observate în mediul biotic și la populațiile vulnerabile .

3. Evaluarea se realizează pe baza informațiilor științifice, ecologice, tehnice, financiare și economice disponibile, incluzând:

(a) rapoarte și alte informații de monitorizare puse la dispoziția Conferinței Părților în conformitate cu alineatul (2);

(b) rapoartele prezentate în temeiul articolului 21;

(c) informațiile și recomandările furnizate în conformitate cu articolul 15; și

(d) rapoarte și alte informații relevante privind punerea în aplicare a asistenței financiare, transferul de tehnologie și măsurilor de întărire a capacității instituționale în temeiul prezentei Convenții.

Articolul 23

Conferința Părților

1. Conferința Părților se instituie prin prezenta.
2. Prima reuniune a Conferinței Părților va fi convocată de către Directorul Executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu nu mai târziu de un an de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții. După aceea, reuniunile ordinare ale Conferinței Părților vor avea loc la intervale regulate stabilite de Conferință.
3. Reuniunile extraordinare ale Conferinței Părților se organizează ori de câte ori sunt considerate necesare de către Conferință sau la cererea scrisă a oricărei Părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la cererea comunicată Părților de către Secretariat să fie susținută de cel puțin o treime din Părți.
4. Conferința Părților, la prima reuniune, trebuie să agreeze prin consens și să adopte regulile de procedură și regulile financiare, pentru Conferință și pentru orice organisme subsidiare ale Conferinței, precum și dispozițiile financiare care reglementează funcționarea Secretariatului.
5. Permanent, Conferința Părților va revizui și evalua aplicarea prezentei Convenții. Va avea funcțiile atribuite ei prin prezenta Convenție și, în acest scop, trebuie să:

(a) stabilească organisme subsidiare pe care le consideră necesare pentru implementarea prezentei Convenții;

(b) coopereze, dacă este cazul, cu organizațiile internaționale competente și organismele interguvernamentale și nonguvernamentale;

(c) revizuiască în mod regulat informațiile transmise ei și Secretariatului, în temeiul articolului 21;

(d) ia în considerare recomandările înaintate către ea de Comitetul de implementare și conformare;

(e) ia în considerare și să întreprindă orice acțiune suplimentară ce poate fi solicitată pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei Convenții; și

(f) revizuiască anexele A și B în conformitate cu articolele 4 și 5.

6. Organizația Națiunilor Unite, agențiile sale specializate și Agenția pentru Energie Atomică, precum și orice stat care nu este Parte la prezenta Convenție, pot fi reprezentate la reuniuni ale Conferinței Părților ca observatori. Orice organism sau agenție, fie național sau internațional, guvernamental sau nongovernmental, care este calificat în domeniile reglementate de prezenta Convenție și a informat Secretariatul asupra dorinței de a participa la o reuniune a Conferinței Părților ca observator poate fi admis numai dacă cel puțin o treime din părțile prezente acceptă. Admiterea și participarea observatorilor va fi subiectul regulilor de procedură adoptate de Conferința Părților.

Articolul 24

Secretariatul

1. Un Secretariat se instituie după cum urmează.

2. Funcțiile Secretariatului vor fi:

(a) să facă aranjamente pentru reuniuni ale Conferinței Părților și organismelor sale subsidiare și de-a le oferi serviciile necesare;

(b) de a facilita asistența Părților, în special a celor în curs de dezvoltare și Părților cu economie în tranziție, la cerere, în vederea implementării prezentei Convenții;

(c) pentru a se coordona, după caz, cu secretariatele organismelor internaționale relevante, în special ale altor convenții privind substanțele chimice și deșeurile;

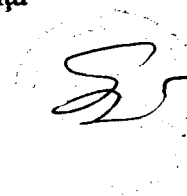
(d) să asiste Părțile în schimbul de informații legate de implementarea prezentei Convenții;

(e) pentru a pregăti și pune la dispoziția părților rapoartele periodice pe baza informațiilor primite în temeiul articolelor 15 și 21 și a altor informații disponibile;

(f) pentru a intra, sub îndrumarea generală a Conferinței Părților, în astfel de aranjamente administrative și contractuale ce pot fi necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale; și

(g) să efectueze celelalte funcții secretariale specificate în această Convenție și alte astfel de funcții ce pot fi stabilite de Conferința Părților.

3. Funcțiile Secretariatului pentru prezenta Convenție se realizează de către Directorul Executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu, cu excepția cazului când Conferința

Părților decide cu o majoritate de trei pătrimi din părțile prezente și votante, să încredințeze funcțiile Secretariatului către una sau mai multe alte organizații internaționale .

4. Conferința Părților, în consultare cu organismele internaționale relevante, poate stabili o cooperare și coordonarea îmbunătățită între Secretariatul său și secretariatele altor convenții privind substanțele chimice și deșeurile. Conferința Părților, în consultare cu organismele internaționale corespunzătoare, poate furniza orientări suplimentare pe această tema.

Articolul 25

Soluționarea litigiilor

1. Părțile vor încerca să soluționeze orice litigiu privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții prin negociere sau alte mijloace amiabile la alegerea lor.

2. La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la această Convenție, sau în orice moment ulterior, o Parte, care nu este o organizație de integrare economică regională, poate declara într-un instrument scris transmis Depozitarului că, cu privire la orice diferend referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, recunoaște unul sau ambele din următoarele mijloace de soluționare a litigiilor ca obligatorie în legătură cu orice Parte care acceptă aceeași obligație:

(a) arbitraj conform procedurii stabilite în partea I din anexa E;

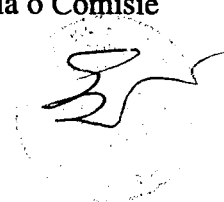
(b) prezentarea diferendului la Curtea Internațională de Justiție.

3. O Parte care este o organizație de integrare economică regională poate face o declarație cu un efect față de arbitraj în conformitate cu alineatul 2.

4. O declarație făcută în conformitate cu alineatul 2 sau 3 va rămâne în vigoare până când acesta expiră în conformitate cu termenii săi sau într-un termen de până la trei luni de când notificarea scrisă a retragerii sale a fost depusă la Depozitar.

5. Expirarea unei declarații, unei notificări de revocare sau a unei noi declarații nu afectează în nici un fel procedura în așteptarea unui arbitraj al Tribunalului sau Curtii Internaționale de Justiție, cu excepția cazului în care părțile în litigiu cad altfel de acord.

6. În cazul în care Părțile în litigiu nu au acceptat aceleași mijloace de stabilire a litigiilor în conformitate cu alineatul 2 sau 3 și dacă acestea nu au fost capabile de a soluționa disputa lor prin intermediul mijloacelor menționate în alineatul (1) în termen de douăsprezece luni de la notificarea unei Parti către alta că există un litigiu între ele, plângerea se depune la o Comisie

de conciliere, la cererea oricărei părți în litigiu. Procedura stabilită în partea II din anexa E se aplică concilierii prevăzute în prezentul Articol.

Articolul 26

Modificarea Convenției

1. Modificarea prezentei Convenții poate fi propusă de orice Parte.
2. Modificările prezentei Convenții se adoptă la o reuniune a Conferinței Părților. Textul oricărei modificări propuse se comunică Părților de către Secretariat cu cel puțin șase luni înainte de reuniunea la care se propune adoptarea. Secretariatul va comunica, de asemenea, propunerea de modificare a semnatarilor la această Convenție pentru informare, Depozitarului.
3. Părțile vor depune toate eforturile pentru a ajunge la un acord asupra oricărei modificări propuse la prezenta Convenție prin consens. Dacă au fost epuizate toate eforturile pentru consens și nu se ajunge la nici un acord, modificarea va fi adoptată în ultima instanță printr-un vot al unei majorități formate din trei părți dintre părțile prezente și votante la întrunire.
4. O modificare adoptată este comunicată de către Depozitar tuturor părților pentru ratificare, acceptare sau aprobare.
5. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea unei modificări este notificată Depozitarului, în scris. O modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare pentru Părțile care l-au consimțit într-a nouăzecea zi după data depunerii instrumentelor de ratificare, acceptare sau aprobare de cel puțin trei sferturi din Părțile care au fost Părți la Convenție în momentul la care modificarea a fost adoptată. Ulterior, modificarea intră în vigoare pentru orice altă parte a nouăzecea zi de la data la care această Parte depune instrumentul său de ratificare, acceptare sau aprobare a modificării.

Articolul 27

Adoptarea și modificarea anexelor

1. Anexele prezentei Convenții formează parte integrantă din aceasta și, cu excepția cazului în care este stipulat în mod expres altfel, o trimitere la prezenta Convenție constituie în același timp o trimitere către oricare dintre anexele sale.

2. Orice anexe suplimentare adoptate după intrarea în vigoare a prezentei Convenții se limitează la chestiuni procedurale, științifice, tehnice sau administrative.

3. Următoarea procedură se aplică pentru propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta Convenție:

(a) anexele suplimentare trebuie propuse și adoptate conform procedurii prevăzute la alineatele 1–3 ale articolului 26 ;

(b) orice Parte aflată în imposibilitatea de a accepta o anexă suplimentară notifică Depozitarul, în scris, în termen de un an de la data comunicării de către Depozitar a adoptării unei astfel de anexe. Depozitarul, fără întârziere, notifică toate Părțile cu privire la orice notificare primită. O Parte poate, în orice moment, să notifice Depozitarul, în scris, că aceasta își retrage o notificare anterioară a neacceptării pentru o anexă suplimentară, și anexa va intra în vigoare apoi pentru acea parte sub rezerva literei (c); și

(c) la expirarea unui an de la data comunicării de către Depozitar a adoptării unei anexe suplimentare, anexa va intra în vigoare pentru toate Părțile care nu au prezentat o notificare de neacceptare în conformitate cu dispozițiile de la litera (b).

4. Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a modificărilor anexelor prezentei Convenție se supun aceluiași proceduri ca și cele pentru propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare ale Convenției, cu excepția faptului că o modificare a unei anexe nu va intra în vigoare pentru orice Parte care a făcut o declarație cu privire la modificarea anexelor în conformitate cu alineatul (5) al articolului 30, caz în care orice astfel de modificare va intra în vigoare pentru o astfel de Parte în a nouăzecea zi după data la care a fost depusă la Depozitar instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare a unei asemenea modificări.

5. Dacă o anexă suplimentară sau o modificare a unei anexe este legată de o modificare a prezentei Convenții, anexa adițională sau modificarea nu va intra în vigoare, până în momentul în care modificarea Convenției va intra în vigoare.

Articolul 28

Dreptul de vot

1. Fiecare parte la prezenta Convenție va avea un vot, cu excepția celor prevăzute la alineatul (2).

2. O organizație de integrare economică regională, pentru problemele din competența sa, își exercită dreptul de vot cu un număr de voturi egale cu numărul de state membre care sunt parte la prezenta Convenție. O astfel de organizație nu își exercită dreptul de vot, dacă oricare dintre statele sale membre își exercită dreptul de vot, și vice-versa.

Articolul 29

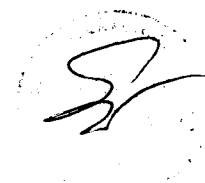
Semnătura

Prezenta Convenție se deschide pentru semnarea, , de către toate statele și organizațiile regionale de integrare economică la Kumamoto, Japonia, în perioada 10 - 11 octombrie 2013 și ulterior la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York până la 9 octombrie 2014.

Articolul 30

Ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezenta Convenție se supune ratificării, acceptării sau aprobării de către statele și organizațiile regionale de integrare economică. Va fi deschisă pentru aderarea statelor și organizațiilor regionale de integrare economică din ziua următoare datei la care Convenția este închisă pentru semnare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la Depozitar.
2. Orice organizație regională de integrare economică care devine Parte la prezenta Convenție fără ca niciuna din statele sale membre să fie Parte va fi obligată să respecte toate obligațiile prevăzute de Convenție. În cazul acestor organizații, una sau mai multe state membre Parte ale prezentei Convenții va decide în legătură cu responsabilitățile lor respective pentru îndeplinirea obligațiilor lor în conformitate cu Convenția. În astfel de cazuri, organizația și statele membre nu au dreptul să exercite drepturi concomitent, în conformitate cu Convenția.
3. În instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice Parte poate declara că, organizația de integrare economică regională trebuie să declare măsura competenței sale în domeniul reglementat de prezenta Convenție. Orice astfel de organizație va informa Depozitarul, care la rândul său informează Părțile, despre orice modificare relevantă a extinderii competenței sale.
4. Fiecare stat sau organizație de integrare economică regională este încurajat să transmită Secretariatului în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la Convenție informații privind măsurile sale de punere în aplicare a Convenției.

5. În instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice parte poate să declare că orice amendament la o anexă intră în vigoare numai după depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare cu privire la aceasta.

Articolul 31

Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
2. Pentru fiecare stat sau organizație de integrare economică regională care ratifică, acceptă sau aprobă prezenta Convenție sau aderă la aceasta, după depunerea celui de al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii de către un astfel de stat sau organizație regională de integrare economică a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
3. În sensul alineatelor 1 și 2, orice instrument depus de o organizație de integrare economică regională trebuie să nu fie considerată ca suplimentară față de cele depuse de statele membre ale organizației.

Articolul 32

Rezervari

Nicio rezervă nu poate fi făcută la prezenta Convenție.

Articolul 33

Retragerea

1. În orice moment după trei ani de la data la care prezenta Convenție a intrat în vigoare pentru o Parte, aceea Parte se poate retrage din Convenție trimițând o notificare scrisă Depozitarului.
2. Orice retragere intră în vigoare după expirarea unui an de la data primirii de către Depozitar a notificării de retragere, sau la o data ulterioară astfel cum poate fi specificată în notificarea de retragere.

Articolul 34

Depozitar

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite va fi Depozitarul prezentei Convenții.

Articolul 35

Texte autentice

Originalul prezentei Convenții, a căror text în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt deopotrivă autentice, se depun la Depozitar.

Drept care subsemnații, fiind autorizați în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Adoptată la Kumamoto, Japonia în această a zecea zi a lunii octombrie, două mii și treisprezece.

Anexa A

Produse cu adaos de mercur

Următoarele produse sunt excluse din prezenta anexă:

- (a) produsele esențiale folosite pentru protecție civilă și militară;
- (b) produse pentru cercetare, calibrare a instrumentelor, pentru utilizare ca standard de referință;
- (c) în cazul în care nici o altă alternativă de înlocuire fără mercur fezabilă nu este disponibilă, comutatoare și relee, lămpi fluorescente cu catod rece și lămpi fluorescente cu electrod exterior (CCFL și EEFL) pentru afișaje electronice și dispozitive de măsurare;
- (d) produsele folosite în practicile tradiționale sau religioase; și
- (e) vaccinuri care conțin tiomersal drept conservanți.

Partea I: produse sub rezerva articolului 4, alineatul (1)

Produse cu adaos de mercur	Data după care fabricarea, importul sau exportul produsului nu sunt permise (data retragerii)
Baterii, exceptând bateriile cu buton de oxid zincat de argint cu un conținut de mercur < 2%, baterii cu buton de zinc aerat cu un conținut de mercur mai mic de < 2 %	2020
Comutatoare și relee, cu excepția punților de măsurare cu capacitate foarte mare a preciziei și comutatoare radio de înaltă frecvență precum și releele instrumentelor de monitorizare și control cu un conținut maxim de mercur de 20 mg per punte, comutatoare sau relee	2020
Lămpile fluorescente compacte (CFL) pentru scopuri de iluminat general, care au ≤ 30 watti cu un conținut de mercur ce depășește 5 mg per lampă	2020

Produse cu adaos de mercur	Data după care fabricarea, importul sau exportul produsului nu sunt permise (data retragerii)
lămpi fluorescente lineare (LFLs) pentru scopuri generale de iluminat: (a) fosfor triband < 60 w cu un conținut de mercur ce depășește 5 mg per lampă; (b) fosfor halofosfat ≤ 40 w cu conținut de mercur ce depășește 10 mg per lampă	2020
lămpi cu vapori de mercur, de înaltă presiune (HPMV) pentru scopuri generale de iluminat	2020
lămpi fluorescente cu catod rece de mercur și lămpi externe cu electrod fluorescent (CCFL și EEFL) pentru afișaje electronice: (a) lungime scurtă (≤ 500 mm) cu conținut de mercur peste 3,5 mg pe lampă (b) lungime medie (> 500 mm și ≤ 1 500 mm) cu conținut de mercur ce depășește 5 mg pe lampă (c) lungime mare (> 1 500 mm) cu conținut de mercur peste 13 mg pe lampă	2020
Produse cosmetice (cu conținut de mercur de peste 1ppm), inclusiv săpunurile și cremele de albire a tenului, și care nu includ cosmeticele pentru zona ochilor, unde mercurul este folosit ca un conservant și nu există un conservant eficient care să înlocuiască conservantul	2020
Pesticide, biocide și antiseptice locale	2020
Următoarele dispozitive de măsurare neelectronice, cu excepția dispozitivelor neelectronice de măsurare instalate în echipamente de scară	2020

Produse cu adaos de mercur	Data după care fabricarea, importul sau exportul produsului nu sunt permise (data retragerii)
<p>largă sau cele utilizate pentru măsurători de mare precizie, în cazul în care nici o alternativă adecvata fără mercur nu este disponibilă:</p> <p>(a) barometre;</p> <p>(b) higrometre;</p> <p>(c) Manometre;</p> <p>(d) termometre;</p> <p>(e) sfigmomanometre.</p>	

^{1/} Intenția nu este de a include cosmetice, sapunuri sau creme cu contaminare cu mercur.

Partea II: Produsele care fac obiectul articolului 4, alineatul 3

Produse cu adaos de mercur	Dispoziții
Amalgam dentar	<p>Măsurile ce trebuie luate de către o Parte, pentru a reduce utilizarea amalgamului dentar, ia în considerare circumstanțele interne ale Partii, precum și orientările internaționale relevante și vor include două sau mai multe din măsurile din lista următoare:</p> <p>(i) Stabilirea obiectivelor naționale vizând prevenirea cariilor dentare și promovarea sănătății, minimizând astfel nevoia de restaurare dentara;</p> <p>(ii) stabilirea de obiective naționale ce urmăresc minimizarea utilizării acestuia;</p>

- (iii) promovarea utilizării de alternative fără mercur eficiente din punctul de vedere al costurilor și din punct de vedere clinic pentru restaurare dentară;
- (iv) promovarea cercetării și dezvoltării materialelor de calitate fără mercur, pentru restaurări dentare;
- (v) încurajarea organizațiilor profesionale reprezentative și scolilor de stomatologie pentru a educa și instrui profesioniștii și studenții pe baza utilizării alternativelor dentare pentru restaurări dentare prin alternative fără mercur și pe baza promovării celor mai bune practici de management;
- (vi) descurajarea politicilor de asigurare, și programelor care utilizează amalgam dentar în favoarea celui fără mercur pentru restaurări dentare;
- (vii) încurajarea polițelor de asigurare și programelor care favorizează utilizarea unor alternative de calitate la amalgam dentar pentru restaurare dentare;
- (viii) restricționarea utilizării amalgamului dentar la forma încapsulată;
- (ix) promovarea utilizării celor mai bune practici în concordanță cu aspectele de mediu în vigoare în cabinetele dentare pentru a reduce degajarea de mercur și compuși de mercur în apă și sol.

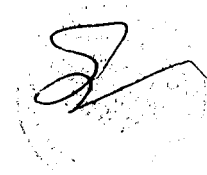
Anexa B

Procesele de fabricație în care sunt utilizați mercurul sau compuși mercurului

Partea I: Procesele care fac obiectul articolului 5, alineatul(2)

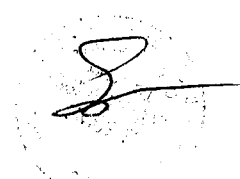
Procesele de fabricație, utilizarea de mercur sau compusi de mercur	Data retragerii
Producția clorosodicilor	2025
Productia de acetaldehida în care mercurul sau compuși ai mercurului sunt utilizați ca și catalizatori	2018

Partea II: Procese care fac obiectul articolului 5, alineatul (3)

Procesul ce utilizeaza mercur	Dispoziții
<p>Producția monomerului clorurii de vinil</p>	<p>Măsurile ce trebui luate de către Părți vor include, dar nu se limitează la:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Reducerea utilizarii mercurului din fiecare unitate de producție cu 50% până în anul 2020 fata de utilizarea din 2010; (ii) Promovarea unor măsuri pentru reducerea dependenței de mercur din minieritul primar; (iii) Luarea de măsuri pentru reducerea emisiilor și degajărilor de mercur in mediu; (iv) Susținerea cercetării și dezvoltării pentru catalizatori și procese fara mercur; (v) Nu permite utilizarea mercurului cinci ani după ce Conferința Părților a stabilit că acesti catalizatorii fără mercur, bazati pe procesele existente au devenit fezabili din punct de vedere tehnic și economic; (vi) Raportarea la Conferința Părților asupra eforturilor sale de a dezvolta și identifica alternative și utilizarea de mercur în conformitate cu articolul 21.
<p>Metilat sau etilat de sodiu sau potasiu</p>	<p>Măsurile ce trebui luate de către Părți includ, dar nu se limitează la:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Măsuri pentru reducerea utilizarii mercurului pana la stoparea acestei utilizari cat mai repede posibil și în termen de 10 ani de la intrarea în vigoare a Convenției; (ii) Reducerea emisiilor și degajărilor din fiecare unitate de producție cu 50 la sută până în 2020, comparativ cu 2010; (iii) Interzicerea utilizarii mercurului proaspat din

	<p>mineritul primar;</p> <p>(iv) Susținerea cercetării și dezvoltării procedeelelor fără mercur;</p> <p>(v) Nu permite utilizarea mercurului la cinci ani după ce Conferința Părților a stabilit că procedeele fără mercur au devenit fezabile din punct de vedere tehnic și economic;</p> <p>(vi) Raportarea la Conferința Părților a eforturilor sale de a dezvolta și/sau identifica alternative și stoparea utilizării mercurului în conformitate cu Articolul 21.</p>
<p>Producția de poliuretan folosind catalizatori ce conțin mercur</p>	<p>Măsurile ce trebuie luate de către Părți vor include, dar nu se limitează la:</p> <p>(i) Luarea de măsuri pentru reducerea utilizării mercurului, vizând faza de stopare a acestei utilizări cât mai repede posibil, în termen de 10 ani de la intrarea în vigoare a Convenției;</p> <p>(ii) Luarea de măsuri pentru reducerea dependenței de mercur din mineritul primar de mercur;</p> <p>(iii) Luarea de măsuri pentru a reduce emisiile și eliberările de mercur pentru mediu;</p> <p>(iv) Încurajarea cercetării și dezvoltării pentru catalizatori și procese fără mercur;</p> <p>(v) Raportare la conferința părților asupra eforturilor depuse de a dezvolta și identifica alternative și eliminarea utilizării mercurului în conformitate cu articolul 21;</p> <p>Articolul 5 alineatul (6) nu se aplică acestui proces de fabricație.</p>

Anexa C

Exploatarea miniere artizanale și la scară mică

Planurile de acțiune naționale

(1) Fiecare Parte care este sub rezerva dispozițiilor articolului 7 alineatul (3) va include în planul său național de acțiune:

(a) obiectivele naționale și tinte de reducere;

(b) Acțiuni pentru a elimina:

(i) întregul amalgam de minereu;

(ii) începerea incinerării amalgamului sau amalgamului prelucrat;

(iii) incinerarea amalgamului în zonele rezidențiale; și

(iv) leșierea cu cianura a sedimentelor, minereuri sau reziduri la care s-a adăugat mercur fără eliminarea inițială a mercurului;

(c) pași pentru facilitarea oficializării sau reglementării sectorului artizanal și la scară mică a exploatarea miniere de aur;

(d) estimările de bază privind cantitățile de mercur folosit și practicile utilizate în exploatarea miniere artizanale și la scară mică și în procesarea din teritoriul său;

(e) strategii pentru promovarea reducerii emisiilor și degajărilor, precum și expunerea la mercur în procesele de minerit artizanal și la scară mică și de prelucrare, inclusiv metodele fără mercur;

(f) strategii pentru gestionarea comerțului și prevenirea deturnării mercurului și compușilor de mercur atât din surse externe cât și interne pentru a fi utilizate în exploatarea miniere artizanale și la scară mică și a prelucrării acestuia.

(g) strategii care implică părțile interesate în punerea în aplicare și dezvoltarea continuă a Planului Național de Acțiune;

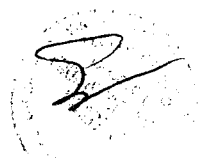
(h) o strategie de sănătate publică privind expunerea la mercur a minerilor și comunităților acestora, din exploatarea miniere artizanale și la scară mică. O astfel de strategie trebuie să includă, inter alia, colectarea datelor medicale, de educare a lucrătorilor din sănătate și de sensibilizare și prevenire prin unitățile de sănătate;

(i) strategii de prevenire cu privire la expunerea populațiilor vulnerabile, în special a copiilor și femeilor de vârstă aptă procreerii, în special femeile gravide, la mercurul folosit în exploatarile miniere artizanale și la scară mică;

(j) strategii pentru furnizarea de informații despre minele de aur artizanale și la scară mică precum și despre comunitățile afectate; și

(k) un program pentru punerea în aplicare a Planului Național de Acțiune.

2. Fiecare Parte poate include în Planul sau Național de Acțiune, strategii suplimentare pentru atingerea obiectivelor sale, inclusiv utilizarea sau introducerea de standarde pentru exploatarile miniere artizanale fără mercur și la scară mică și mecanismelor de piață sau de instrumente de marketing.

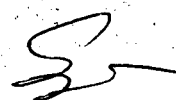
AnexaD

Listă a surselor punctuale de emisii de mercur și compuși de mercur în atmosferă

Categorii de surse punctuale:

- centralele electrice cu cărbune;
- cazane industriale cu cărbune;
- procesele de topire și forjare utilizate în producția de metale neferoase^{1/};
- instalații de incinerare a deșeurilor;
- fabrici de producție a cimentului dur

^{1/}În sensul prezentei anexe, "metale neferoase" se referă la plumb, zinc, cupru și aur industrial.

Anexa E - Procedurile de arbitraj și conciliere

Partea I: Procedura de arbitraj

Procedura de arbitraj, în sensul alineatului 2 (a) și al articolului 25 din prezenta Convenție va fi după cum urmează:

Articolul 1

1. O Parte poate iniția recurgerea la arbitraj în temeiul articolului 25 din prezenta Convenție prin notificare scrisă adresată celeilalte Părți sau Părților în litigiu. Notificarea trebuie însoțită de o declarație a creanței, precum și orice alte documente justificative. O astfel de notificare este obiectul de arbitraj de stat și include, în special, articolele din această Convenție, interpretarea sau aplicarea relevantă a acestora.

2. Partea reclamantă notifică Secretariatului faptul că se referă la un litigiu de arbitraj în temeiul articolului 25 din prezenta Convenție. Notificarea trebuie însoțită de o notificare scrisă din partea reclamantului, declarația creanței precum și documentele justificative prevăzute la alineatul 1 de mai sus. Secretariatul transmite informațiile astfel primite către toate Părțile.

Articolul 2

1. În cazul în care un diferend este menționat de arbitraj conform articolului 1 de mai sus, se stabilește un tribunal de arbitraj. Acesta va fi format din trei membri.

2. Fiecare parte la litigiu desemnează un arbitru, iar cei doi arbitri astfel numiți desemnează de comun acord al treilea arbitru, care trebuie să fie Președintele Tribunalului. În litigiile dintre mai mult de două parti, părțile cu același interes desemnează un arbitru de comun acord. Președintele Tribunalului nu trebuie să fie cetățean al unei dintre părțile aflate în litigiu nu va avea locul de reședință pe teritoriul părților, nu vor fi angajați de către oricare dintre ele și nici nu au ocupat niciodată orice altă funcție de acest gen.

3. Orice post vacant se completează în modul prevăzut pentru numirea inițială.

Articolul 3

1. În cazul în care una dintre părțile în litigiu nu desemnează un arbitru în termen de două luni de la data pe care partea respondentă primește notificarea de arbitraj, cealaltă parte poate informa Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, care va face desemnarea în termenul suplimentar de două luni.

2. În cazul în care președintele Tribunalului de arbitraj nu a fost desemnat în termen de două luni de la data numirii celui de-al doilea arbitru, Secretarul General al Organizației Națiunilor

Unite, la cererea uneia dintre părți, desemnează președintele în termen de două luni suplimentare.

Articolul 4

Tribunalul de arbitraj ia deciziile sale în conformitate cu prevederile acestei Convenții și a Dreptului Internațional.

Articolul 5

Cu excepția cazului în care părțile aflate în litigiu cad altfel de acord, Tribunalul de arbitraj va stabili propriile norme de procedură.

Articolul 6

Tribunalul de arbitraj, la cererea uneia dintre părțile în litigiu, poate recomanda măsuri esențiale interimare de protecție.

Articolul 7

Părțile în litigiu trebuie să faciliteze conlucrarea cu Tribunalul de arbitraj și, în special, utilizând toate mijloacele la dispoziție, vor:

- (a) furniza toate documentele relevante, informațiile și facilitățile; și
- (b) permite acestuia, atunci când este necesar, să apeleze la martori sau experți și să primească dovada lor.

Articolul 8

Părțile în litigiu și arbitrii sunt obligați să protejeze confidențialitatea oricărei informații sau documente pe care le primesc în timpul procedurilor Tribunalului de arbitraj.

Articolul 9

Cu excepția cazului în care Tribunalul de arbitraj determină altfel din cauza circumstanțelor speciale de caz, costurile Tribunalului sunt suportate de părțile în litigiu în părți egale. Tribunalul trebuie să păstreze o evidență a tuturor costurilor sale și trebuie să furnizeze o situație finală a costurilor către părți.

Articolul 10

O Parte care are un interes de natură juridică în obiectul litigiului care poate fi afectată de decizie, poate interveni în cadrul procedurii, cu acordul Tribunalului de arbitraj.

Articolul 11

Tribunalul de arbitraj poate asculta și determina pretenții care decurg direct din obiectul litigiului.

Articolul 12

Deciziile Tribunalului de arbitraj, atât pe procedura cât și pe fond, se vor lua cu votul majorității membrilor săi.

Articolul 13

1. În cazul în care una dintre părțile în litigiu nu apare înaintea Tribunalului de arbitraj sau nu reușește să-și apere cazul, cealaltă parte poate solicita Tribunalului să continue procedura și să ia o decizie. Absența unui parti sau eșecul unei părți de a apăra cazul său nu va constitui o piedică pentru procedură.

2. Înainte de acordarea deciziei finale, Tribunalul de arbitraj trebuie să se încredințeze pe sine că plângerea este bine fondată de fapt și de drept.

Articolul 14

Tribunalul de arbitraj va lua decizia finală în termen de cinci luni de la data la care aceasta este complet constituită, dacă nu consideră că este necesar să prelungească termenul limită pentru o perioadă ce nu trebuie să depășească mai mult de cinci luni.

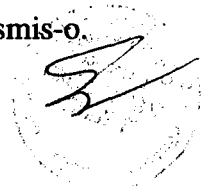
Articolul 15

Decizia finală a Tribunalului de arbitraj trebuie să se limiteze la obiectul litigiului și să menționeze motivele pe care se întemeiază. Acesta trebuie să conțină numele membrilor care au participat și data deciziei finale. Orice membru al Tribunalului poate atașa o opinie separată sau divergentă de opinie la decizia finală.

Articolul 16

Decizia finală este obligatorie pentru partile în litigiu. Interpretarea prezentei Convenții data de decizia finală, de asemenea, este obligatorie pentru o Parte care intervine în conformitate cu articolul 10 alineatul de mai sus, în măsura în care aceasta se referă la problemele pentru care această Parte a intervenit. Decizia finală trebuie să fie fără drept de apel, dacă părțile în litigiu nu au convenit în prealabil pentru o procedură de apel.

Articolul 17 Orice dezacord ce poate apărea cu privire la decizia finală în conformitate cu articolul 16 de mai sus, cu privire la interpretarea sau modul de implementare a deciziei finale, poate fi depus de oricare dintre ei la decizia Tribunalului de arbitraj care a transmis-o.

Partea II: Procedura de conciliere

Procedura de conciliere în sensul articolului 25 din prezenta Convenție, alineatul (6), este după cum urmează:

Articolul 1

O cerere a unei părți aflată într-un litigiu de a institui o Comisie de conciliere în conformitate cu alineatul (6) al articolului 25 din prezenta Convenție va fi adresată în scris Secretariatului, cu o copie către cealaltă parte sau celelalte părți în litigiu. Secretariatul informează în consecință toate Părțile.

Articolul 2

1. Comisia de conciliere, dacă părțile aflate în litigiu nu cad altfel de acord, cuprinde trei membri, unul desemnat de fiecare parte în cauză și un președinte ales în comun de membri.
2. În litigiile dintre mai mult de două părți, părțile cu aceleași interese desemnează membrul lor din Comisie, de comun acord.

Articolul 3

Dacă orice numire de către părțile în litigiu nu este făcută în termen de două luni de la data primirii de către Secretariat a cererii scrise menționate la articolul 1 de mai sus, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, la cererea oricărei Părți, face astfel numirea într-o perioadă suplimentară de două luni.

Articolul 4

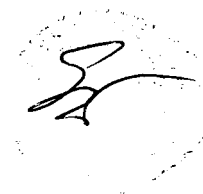
În cazul în care președintele Comisiei de conciliere nu a fost ales în termen de două luni de la numirea celui de al doilea membru al Comisiei, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, la cererea oricărei părți aflate în litigiu, desemnează președintele într-o perioadă suplimentară de două luni.

Articolul 5

Comisia de conciliere asistă părțile în litigiu în mod independent și imparțial în încercarea lor de a ajunge la o rezolvare amiabilă.

Articolul 6

1. Comisia de conciliere poate efectua procedura de conciliere într-un mod pe care îl consideră adecvat, luând în considerare pe deplin circumstanțele cazului și opiniile părților în

litigiu, inclusiv orice cerere pentru o rezolvare rapidă. Comisia își poate adopta propriul mod de procedură necesar, cu excepția cazului în care părțile cad de comun acord altfel.

2. Comisia de conciliere poate, în orice moment în cursul procedurii, face propunerile sau recomandările pentru soluționarea litigiului.

Articolul 7

Părțile în litigiu cooperează cu Comisia de conciliere. În special, vor depune eforturi pentru a se conforma cererilor Comisiei de a prezenta materiale scrise, de a demonstra și participa la sedinte. Părțile și membrii Comisiei de conciliere sunt obligați să protejeze confidențialitatea oricărei informații sau documente pe care le primesc confidential în timpul procedurii Comisiei.

Articolul 8

Comisia de conciliere ia decizii cu votul majorității membrilor săi.

Articolul 9

Cu excepția cazului în care disputa a fost deja rezolvată, Comisia de conciliere va face un raport cu recomandări pentru rezolvarea litigiului nu mai târziu de douăsprezece luni de la procedura complet constituită, pe care părțile în litigiu o vor lua în considerare cu bună-credință.

Articolul 10

Orice dezacord cu privire la competența Comisiei de conciliere de a lua în considerare o chestiune invocată, este decisă de către Comisie.

Articolul 11

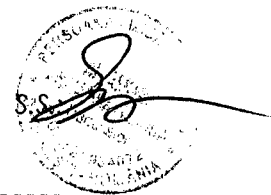
Costurile Comisiei de conciliere sunt suportate de părțile în litigiu în părți egale, cu excepția cazului în care acestea cad altfel de acord. Comisia va păstra o evidență a tuturor costurilor și va transmite părților balanta finală a acestor costuri.

Subsemnata, Al-Askari Anamaria Simona (Grigorescu), în calitate de traducător -PFA, certific conformitatea traducerii prezentului înscris :

CONVENȚIA MINAMATA (document original alcătuit din *50* pagini)

în limba *română* cu textul original în limba *engleză*

Data: *12.09.2013*

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

TEXT AND ANNEXES

UNITED NATIONS

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

TEXT AND ANNEXES

This booklet is published for information only. It does not substitute the original authentic texts of the Minamata Convention on Mercury as deposited with the Secretary-General of the United Nations acting as the Depository of the Convention.

www.mercuryconvention.org

October 2013

INTRODUCTION

In 2001, the Governing Council of the United Nations Environment Programme¹ (UNEP) invited the Executive Director of UNEP to undertake a global assessment of mercury and its compounds, including information on the chemistry and health effects, sources, long-range transport, and prevention and control technologies relating to mercury. In 2003, the Governing Council considered this assessment and found that there was sufficient evidence of significant global adverse impacts from mercury and its compounds to warrant further international action to reduce the risks to human health and the environment from the release of mercury and its compounds to the environment. Governments were urged to adopt goals for the reduction of mercury emissions and releases and UNEP initiated technical assistance and capacity building activities to meet these goals.

Mercury is recognized as a substance producing significant adverse neurological and other health effects, with particular concerns expressed about its harmful effects on unborn children and infants. The global transport of mercury in the environment was a key reason for taking the decision that global action to address the problem of mercury pollution was required. A mercury programme to address these concerns was thus established and was further strengthened by governments in decisions of the Governing Council in 2005 and in 2007. In the decision of 2007, the Governing Council concluded that the options of enhanced voluntary measures and new or existing international legal instruments would be reviewed and assessed in order to make progress in addressing the mercury issue.

In 2009, following extensive consideration of the issue, the Governing Council agreed that voluntary actions to date had not been sufficient to address the concerns on mercury, and decided on the need for further action on mercury, including the preparation of a global legally binding instrument. An intergovernmental negotiating committee to prepare a global legally binding instrument on mercury was therefore established, to commence its work in 2010 and conclude negotiations prior to the twenty-seventh session of the Governing Council in 2013. The committee

¹ As of February 2013, the designation of the Governing Council of UNEP has been changed to the United Nations Environment Assembly.

was provided with a detailed mandate setting out specific issues to be covered in the text of the instrument, as well as a number of other elements to be taken into account while negotiating the text.

In January 2013, the intergovernmental negotiating committee concluded its fifth session by agreeing on the text of the Minamata Convention on Mercury. The text was adopted by the Conference of Plenipotentiaries on 10 October 2013 in Japan and was opened for signature thereafter. The objective of the Convention is to protect human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds and it sets out a range of measures to meet that objective. These include measures to control the supply and trade of mercury, including setting limitations on certain specific sources of mercury such as primary mining, and to control mercury-added products and manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used, as well as artisanal and small scale gold mining. The text of the Convention includes separate articles on emissions and releases of mercury, with controls directed at reducing levels of mercury while allowing flexibility to accommodate national development plans. In addition, it contains measures on the environmentally sound interim storage of mercury and on mercury wastes, as well as contaminated sites. Provision is made in the text for financial and technical support to developing countries and countries with economies in transition, and a financial mechanism for the provision of adequate, predictable and timely financial resources is defined.

Governments are invited and encouraged to sign the Convention at the offices of the Depository, United Nations Headquarters, New York, during the period that it is open for signature (until 9 October 2014). Governments are also encouraged to work towards the implementation of the Convention and becoming a party thereto in order to lead to its rapid entry into force.

It is anticipated that coordinated implementation of the obligations of the Convention will lead to an overall reduction in mercury levels in the environment over time, thus meeting the objective of the Convention to protect human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development "The future we want", which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development's reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States' respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and

countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

- (i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;
- (ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and
- (iii) "Techniques" means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;

(c) "Best environmental practices" means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;

(d) "Mercury" means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);

(e) "Mercury compound" means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;

(f) "Mercury-added product" means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;

(g) "Party" means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;

(i) "Primary mercury mining" means mining in which the principal material sought is mercury;

(j) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and

(k) "Use allowed" means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

(a) References to "mercury" include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

(b) "Mercury compounds" means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

(a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

- (i) A use allowed to the importing Party under this Convention;
or
- (ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10;
or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

- (i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and
- (ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4

Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in

Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human

health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 7;

(b) The information made available pursuant to paragraph 4; and

(c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.

2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.

5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:

(a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;

(b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and

(c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.

6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 9;

(b) The information made available under paragraph 4; and

(c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an "exemption", by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date

upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

- (a) A list of the Parties that have one or more exemptions;
- (b) The exemption or exemptions registered for each Party; and
- (c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

- (a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;
- (b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and
- (c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Emissions" means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) "Relevant source" means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to

identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) "New source" means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

- (i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or
- (ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Emission limit value" means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

- (a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);
- (b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Releases" means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) "Relevant source" means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) "New source" means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Release limit value" means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) *Alternative measures to reduce releases from relevant sources.*

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel

Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

- (a) Consisting of mercury or mercury compounds;
- (b) Containing mercury or mercury compounds; or
- (c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:

(a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

- (a) Site identification and characterization;
- (b) Engaging the public;
- (c) Human health and environmental risk assessments;
- (d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
- (e) Evaluation of benefits and costs; and
- (f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.
2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.
3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.
4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.
5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.
6. The Mechanism shall include:
 - (a) The Global Environment Facility Trust Fund; and
 - (b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.
7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global

Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.
2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.
3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.
4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:
 - (a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;
 - (b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and

(c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.

5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.

2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.

4. The Committee may consider issues on the basis of:

(a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;

(b) National reports in accordance with Article 21; and

(c) Requests from the Conference of the Parties.

5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.

6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16

Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17

Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, *including the secretariats of multilateral environmental agreements* and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:
 - (a) Provision to the public of available information on:
 - (i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;
 - (ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;
 - (iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;
 - (iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and
 - (v) Activities to meet its obligations under this Convention;
 - (b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health

and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.

2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.

3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.

4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.

2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

(b) Reports submitted pursuant to Article 21;

(c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and

(d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:

(a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;

(c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;

(d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;

(e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and

(f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.

6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international,

governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Secretariat shall be:
 - (a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;
 - (b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;
 - (c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;
 - (d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;
 - (e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;
 - (f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and
 - (g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depository that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depository.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.
2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.
5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties

that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.
2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.
3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:
 - (a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1–3 of Article 26;
 - (b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and
 - (c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).
4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into

force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.
2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration

organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.

4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.

5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34
Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35
Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

ANNEXES

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- (a) Products essential for civil protection and military uses;
- (b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- (c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- (d) Products used in traditional or religious practices; and
- (e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020

<p>Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes:</p> <p>(a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp;</p> <p>(b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp</p>	2020
<p>High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes</p>	2020
<p>Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays:</p> <p>(a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp</p> <p>(b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp</p> <p>(c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp</p>	2020
<p>Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available^{1/}</p>	2020
<p>Pesticides, biocides and topical antiseptics</p>	2020
<p>The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available:</p> <p>(a) barometers;</p> <p>(b) hygrometers;</p> <p>(c) manometers;</p> <p>(d) thermometers;</p> <p>(e) sphygmomanometers.</p>	2020

^{1/}The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Dental amalgam	<p>Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list:</p> <ul style="list-style-type: none">(i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration;(ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use;(iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration;(iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration;(v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices;(vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration;(vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration;(viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form;(ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.
----------------	---

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Vinyl chloride monomer production	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none">(i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use;(ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining;(iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment;(iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes;(v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible;(vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.

<p>Sodium or Potassium Methylate or Ethylate</p>	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
<p>Production of polyurethane using mercury containing catalysts</p>	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iii) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (iv) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. <p>Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.</p>

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

(a) National objectives and reduction targets;

(b) Actions to eliminate:

(i) Whole ore amalgamation;

(ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;

(iii) Burning of amalgam in residential areas; and

(iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;

(c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;

(d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;

(e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;

(f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;

(g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;

(h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy

should include, *inter alia*, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;

(i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;

(j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and

(k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals;^{1/}

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

^{1/} For the purpose of this Annex, "non-ferrous metals" refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.
2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

www.unep.org

United Nations Environment Programme
PO Box 30552, 00100 Nairobi, Kenya
Tel: +254 20 762 1234
Fax: +254 20 762 1927
e-mail: unep@unep.org
www.unep.org

www.mercuryconvention.org

www.mercuryconvention.org